

PREZYDENT MIASTA LUBLIN

ul. Wieniawska 14, 20-071 Lublin, tel.: +48 81 466 1400, fax: +48 81 466 1401,
ePUAP: /UMLublin/skrytka, www.um.lublin.eu

Lublin, dnia 15.02.2016 r.

PE-OR.310.4.2015

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Prezydent Miasta Lublin działając na podstawie art. 14j § 1 i § 3, art. 14c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613 z późn. zm.), w związku ze złożonym przez Spółkę w dniu 23.11.2015 r. wnioskiem o wydanie pisemnej interpretacji indywidualnej w zakresie stosowania przepisów prawa podatkowego w podatku od nieruchomości, tj. art. 1a ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2014 r., poz. 849 z późn. zm.), dalej zwanej u.p.o.l.

postanawia

uznać za nieprawidłowe stanowisko Spółki wskazane we wniosku, iż opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości będzie podlegała jedynie część budowlana myjni, natomiast pozostałe elementy stanowiące jedynie wyposażenie techniczno-technologiczne nie mieszczą się w definicji budowli ani urządzenia budowlanego, a wobec tego brak jest podstaw do ich opodatkowania podatkiem od nieruchomości.

UZASADNIENIE

W dniu 23.11.2015 r. do tutejszego organu podatkowego wpłynął wniosek Spółki o wydanie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku od nieruchomości w zakresie stosowania przepisów prawa podatkowego w podatku od nieruchomości, tj. art. 1a ust. 1 u.p.o.l.

Zgodnie z art. 14b § 3 ww. ustawy Ordynacja podatkowa, Spółka wyczerpująco przedstawiła zaistniały stan faktyczny, zawarła we wniosku własne stanowisko w sprawie oraz wniosła stosowną opłatę. Spółka oświadczyła, „że elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej oraz że w tym zakresie sprawa nie

PREZYDENT MIASTA LUBLIN

została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej.”

Wnioskodawca przedstawił następujący stan faktyczny:

Z treści wniosku złożonego przez wynika, że Spółka jest właścicielem myjni bezdotykowej na dzierżawionej nieruchomości, położonej w przy ul.

„Zgodnie z postanowieniami umów dzierżawy, po zakończeniu okresu dzierżawy Spółka zobowiązana jest do demontażu dokonanych naniesień (myjni samochodowych) i przywrócenia terenu do stanu pierwotnego. Nakłady na myjnię zostały rozliczone na dwie odrębne pozycje środków trwałych:

- budowlę, stanowiącą konstrukcję myjni zaliczoną według KŚT do rodzaju 103,
- technikę myjni kontenerowej oraz urządzenia towarzyszące w postaci technologii myjni, zaliczone według KŚT do innych rodzajów niż 103.

Konstrukcja myjni wraz z wyposażeniem techniczno-technologicznym składa się na całość użytkową, ale nie występuje między nimi powiązanie techniczne.

Fundament, na którym posadowiony jest obiekt myjni stanowi betonową wylewkę posadowioną na ścianie betonowej, która znajduje się w ziemi. Natomiast sam obiekt myjni bezdotykowej przymocowany jest nietrwale do prętów umocowanych w wylewce betonowej. Tak wykonany fundament nie jest trwale związany z obiektem budowlanym myjni bezdotykowej.

Wyposażenie techniczno-technologiczne myjni nie stanowi całości techniczno-użytkowej, bowiem zostało posadowione (przymocowane) jedynie dla przemijającego użytkowania i w związku z tym nie stanowi części budowli.

W każdym czasie wyposażenie techniczno-technologiczne może zostać zdemontowane i przeniesione w inne miejsce bez uszczerbku dla jego funkcjonowania.

Użytkowanie obiektu myjni kontenerowej zgodnie z jego przeznaczeniem, nie jest zatem uzależnione od zainstalowania w nim urządzeń myjących (techniki myjni kontenerowej). Mycie pojazdów samochodowych możliwe jest bowiem w obiekcie budowlanym (konstrukcja myjni kontenerowej) również bez tych dodatkowych urządzeń technicznych, tj. wykonując ten proces w tradycyjny sposób.

Cała technika myjni znajduje się w kontenerze, którego funkcją jest ułatwienie korzystania z urządzeń myjących (techniki myjni kontenerowej) oraz zapewnienie dodatkowych korzyści takich, jak odizolowanie parku maszynowego od czynników atmosferycznych, co wydłuża żywotność elementów i zmniejsza koszty serwisowe, ułatwia przeglądy serwisowe oraz zapewnia możliwość magazynowania środków eksploatacyjnych. Nie jest zatem konieczne zainstalowanie techniki myjni, aby obiekt budowlany mógł być wykorzystany zgodnie z jego przeznaczeniem. W analizowanym przypadku, to właśnie obiekt budowlany wraz z fundamentem służy urządzeniom technicznym a nie na odwrót – choć możliwe jest również funkcjonowanie urządzeń technicznych bez obiektu budowlanego (wiaty i fundamentu).

W stanie faktycznym w skład wyposażenia myjni wchodzi przedmioty takie jak:

1. system sterowania on-line: umożliwia podłączenie głównego sterownika myjni do sieci internetowej, co umożliwia kontrolę nad pracą podzespołów myjni, monitoring danych finansowych, zmianę cen, skalowanie czasu mycia oraz ułatwia diagnostykę serwisową urządzeń np. uszkodzenia czujników,
2. układ podgrzewania wody: dwufunkcyjny kocioł z wymiennikami ciepłej wody oraz palniki,
3. układ wysokiego ciśnienia: pompy pneumatyczne,
4. system zmiękczenia i demineralizacji wody: kolumny zmiękczacza, zawory

PREZYDENT MIASTA LUBLIN

- głowic, membrany do demineralizacji wody,
5. osprzęt elektryczny,
 6. wyposażenie: ramienia, pistolety i lance, dysze, szczotki, złączki obrotowe,
 7. odkurzacz,
 8. rozmieniarka banknotów,
 9. centralny system zasysania monet,
 10. szczotki na stanowiskach,
 11. monitoring.

Konstrukcja myjni, w zależności od modelu, obejmuje:

1. słupy nośne ocynkowane, niezwiązane na trwałe z gruntem,
2. konstrukcję dachu wykonaną z blachy trapezowej,
3. ścianki działowe wykonane z banneru dwustronnego blackout,
4. attykę myjni wykonaną z blachy aluminiowej, rynny do odpływu wody deszczowej”.

Przedstawiając powyższy stan faktyczny wnioskodawca zadał pytanie:

„Czy opodatkowaniem podatkiem od nieruchomości będzie podlegała tylko część budowlana myjni, bez wyposażenia techniczno-technologicznego?”.

Spółka stoi na stanowisku, że „opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości będzie podlegała jedynie część budowlana myjni, gdyż zgodnie z treścią art. 1a ust.1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz art. 3 ust. 3 i ust. 9 prawa budowlanego opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlega budowla, czyli w tym przypadku części budowlane myjni, natomiast pozostałe elementy stanowiące jedynie wyposażenie techniczno-technologiczne, nie mieszczą się w definicji budowli ani urządzenia budowlanego, a wobec tego brak jest podstaw do ich opodatkowania podatkiem od nieruchomości. Ponadto nakłady na myjnię zostały rozliczone na dwie odrębne pozycje środków trwałych, o czym była mowa wyżej. Urządzenia myjni zapewniają dodatkową funkcjonalność zdatnego do użycia obiektu budowlanego.

Fundament na którym, posadowiony jest obiekt myjni stanowi betonową wylewkę posadowioną na ścianie betonowej, która znajduje się w ziemi. Natomiast sam obiekt myjni bezdotykowej przymocowany jest nietrwale do prętów umocowanych w wylewce betonowej. W każdej chwili istnieje możliwość przeniesienia obiektu myjni z jednego miejsca celem zamontowania go na fundamencie zlokalizowanym w innym miejscu. Takie działania nie będą wymagały przeprowadzenia robót ziemnych w celu przeniesienia bądź rozebrania fundamentu (przeniesiony zostanie jedynie obiekt budowlany myjni a usunięte zostaną tylko pręty stanowiące część fundamentu: betonowa wylewka nie zostanie naruszona i może stanowić parking właściciela gruntu).

Zdaniem Spółki należy rozróżnić w analizowanym przypadku dwa obiekty budowlane a mianowicie:

1. fundament wraz z wylewką betonową oraz prętami,
2. obiekt budowlany myjni bezdotykowej.

O ile można bowiem uznać obiekt wskazany w pkt 1 jako trwale związany z gruntem i stanowiący część składową tego gruntu, to już nie można tego stwierdzić w przypadku obiektu wymienionego w pkt 2 tj. myjni bezdotykowej, która nie jest trwale połączona z fundamentem i nie stanowi części składowej gruntu”.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Spółki w sprawie przedstawionego stanu faktycznego należy uznać za nieprawidłowe.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 u.p.o.l. opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

PREZYDENT MIASTA LUBLIN

Definicję budowli zawiera art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy u.o.p.l., zgodnie z którą budowla to obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Należy zauważyć, że odesłanie do przepisów prawa budowlanego ma ograniczony zakres i dotyczy tylko rozumienia pojęć „obiekt budowlany” oraz „urządzenie budowlane”. Dokonując prawno-podatkowej kwalifikacji przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości należy przede wszystkim wziąć pod uwagę definicję budowli wskazaną w przepisach u.o.p.l., a następnie jedynie pomocniczo, w zakresie ustawowego odesłania („obiekt budowlany”, „urządzenie budowlane”), definicje zawarte w przepisach prawa budowlanego.

Pojęcia „obiekt budowlany” i „urządzenie budowlane” zostały zdefiniowane w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409 z późn. zm.), dalej zwanej Pr. bud. Stosownie do art. 3 pkt 1 Pr. bud. przez obiekt budowlany należy rozumieć budynek, budowlę bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych. Urządzenia budowlane natomiast, to urządzenia techniczne związane z obiektem budowlanym, zapewniające możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, jak przyłącza i urządzenia instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, a także przejazdy, ogrodzenia, place postojowe i place pod śmietniki (art. 3 pkt 9 Pr. bud.).

Pr. bud. w art. 3 pkt 3 definiuje pojęcie budowli, przez którą rozumie się każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni wiatrowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową. Wyżej wymieniony katalog nie stanowi katalogu zamkniętego, lecz jest jedynie przykładowym wyliczeniem budowli. Katalog budowli ma charakter otwarty, co niejednokrotnie podkreślał Naczelny Sąd Administracyjny w swoim orzecznictwie (np. wyrok z dnia 29 października 2010 r. sygn. akt II FSK 1010/2009; wyrok z dnia 13 maja 2010 r. sygn. akt II FSK 1932/09).

Pomimo, iż w świetle art. 3 pkt 3 Pr. bud. do kategorii budowli należą jedynie części budowlane urządzeń technicznych oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową, to jednak na gruncie art. 1a ust 1 pkt 2 u.p.o.l. i w związku z art. 3 pkt 1 Pr. bud. wskazane powyżej budowle będą stanowiły przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Dlatego też konieczne jest wskazanie związku istniejącego pomiędzy instalacjami, a budowlami, w których są umieszczone, a także rozstrzygnięcie, czy wyposażenie techniczno-technologiczne bezdotykowej myjni samochodowej mieści się w definicji budowli lub urządzenia budowlanego.

PREZYDENT MIASTA LUBLIN

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie w wyroku, z dnia 15.05.2015 r. sygn. akt I SA/Lu 339/15, odnoszącym się do problematyki opodatkowania podatkiem od nieruchomości samochodowej myjni bezdotykowej wyraził pogląd, że „budowlę mogą tworzyć wszystkie elementy myjni bezdotykowej łącznie (elementy konstrukcyjne wraz z urządzeniami), stanowią one bowiem części składowe jednej rzeczy złożonej, czyli jednego obiektu "myjni bezdotykowej". Pomimo, że niektóre elementy łatwo można zdemontować, to w istocie charakteru gospodarczego myjni, istnieje pomiędzy jej urządzeniami budowlanymi i niebudowlanymi powiązanie fizyczne i funkcjonalne, dlatego też te elementy tworzą gospodarczą całość jednej rzeczy złożonej. Aby myjnia mogła być wykorzystywana w celu jej przeznaczenia, a zatem by mogła funkcjonować w każdym zakresie jej funkcji, konieczne i niezbędne jest połączenie w całość określonych specjalistycznych części budowlanych jak i nie mających takiego charakteru. Ta więź gospodarcza powoduje, że wszystkie elementy myjni pozostają ze sobą w ścisłym związku funkcjonalnym (funkcjonują razem by zapewnić możliwość użytkowania myjni w pełnym zakresie jej działania). A zatem, wszystkie elementy myjni tworzą "gospodarczą całość" stanowiąc "związek funkcjonalny" wszystkich połączonych ze sobą elementów. W przypadku odłączenia (demontażu) któregoś z urządzeń myjni nie pozostanie to bez wpływu na jej możliwości użytkowe i eksploatacyjne. W przepisie art. 3 pkt 3 Pr. bud., ustawodawca podał przykładowe wyliczenie rodzajów budowli, wskazując tym samym, że pewne obiekty mogą występować jako odrębne budowle (wolnostojące instalacyjne przemysłowe lub urządzenia techniczne, części budowlane urządzeń technicznych, fundamenty pod maszyny i urządzenia), ale w innych konkretnych sytuacjach mogą też tworzyć jedną budowlę z uwagi na zachodzącą pomiędzy nimi spójność techniczno-użytkową. Oznacza to, że w zakresie przedmiotowym terminu "budowla" na gruncie prawa budowlanego znajdują się urządzenia techniczne, pod warunkiem, że stanowią całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami albo urządzeniami budowlanymi". Także Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z dnia 13.05.2015 r., sygn. akt I SA/GI 1042/14 rozważając zagadnienie opodatkowania myjni samochodowej zauważył, że istota problemu sprowadzała się do odpowiedzi na pytanie, czy urządzenia techniczno-technologiczne myjni stanowią wraz z jej częścią budowlaną całość użytkową oraz wyjaśnienie czy techniczne urządzenia myjni mogą funkcjonować bez "oprawy" w postaci elementów budowlanych. Na tak przedstawiony problem Sąd stwierdził, iż „sama część budowlana bez uzbrojenia jej w elementy techniczne, podobnie jak same elementy techniczno-technologiczne bez umieszczenia/montażu ich w części budowlanej nie spełniają/nie tworzą myjni bezdotykowej. Oznacza to, że odrębnie te elementy nie spełniają ani funkcji użytkowej ani technicznej. Trudno bowiem uznać, że elementy techniczno-technologiczne wymienione przez skarżącą mogłyby funkcjonować bez części budowlanej, gdyż dostarczenie chociażby takich mediów jak woda, czy elektryczność byłoby niemożliwe, a więc urządzenia te nie mogłyby funkcjonować. W ocenie Sądu myjnia bezdotykowa to urządzenie techniczne tworzące wraz z częścią budowlaną całość techniczno-użytkową, która zapewnia wykorzystywanie jej zgodnie z przeznaczeniem. Oznacza to, że poszczególne elementy myjni są połączone ze sobą i współpracują w taki sposób, że każdy element jest niezbędny do prawidłowego funkcjonowania pozostałych urządzeń. Odłączenie ich czyniłoby budowle bezużytecznymi. Konieczny jest zatem związek funkcjonalny, jak i techniczny występujący pomiędzy poszczególnymi elementami myjni. Ta okoliczność jest kluczowa dla zdefiniowania myjni jako budowli i determinuje status obiektów, z których myjnia jest zbudowana. Nie ma znaczenia, czy do wytworze-

PREZYDENT MIASTA LUBLIN

nia lub zamontowania poszczególnych urządzeń konieczne są roboty budowlane, czy nie. Budowlę mogą przecież tworzyć elementy gotowe, nie wykonane w ramach prac budowlanych (wolnostojące urządzenia techniczne). W klasyfikacji obiektów budowlanych, takich jak objęte sporem, należy posłużyć się teorią funkcjonalności budowli, a więc mieć na uwadze elementy funkcjonalne takiego obiektu, czyli przeznaczenie, wyposażenie oraz sposób i możliwość wykorzystania tego obiektu jako całości". Przedstawione powyżej stanowisko Wojewódzki Sąd Administracyjny powtórzył w wyroku z dnia 19.08.2015 r. sygn. akt I SA/GI 397/15.

W przypadku obiektu będącego przedmiotem niniejszej interpretacji – myjni bezdotykowej - na całość użytkową składa się fundament wraz z wylewką betonową oraz prętami, do którego przymocowany jest obiekt budowlany myjni bezdotykowej (kontener) z urządzeniami służącymi myciu pojazdów. Bezspornie pomiędzy tymi wszystkimi elementami zachodzą fizyczne i funkcjonalne powiązania, dzięki którym mogą być one wykorzystywane do realizacji celu, dla którego powstał, tj. realizacji działalności w zakresie samoobsługowego mycia pojazdów samochodowych z zastosowaniem technologii bezdotykowej. Wskazane wyżej elementy myjni jeżeli występują odrębnie nie spełniają ani funkcji użytkowej ani funkcji technicznej myjni samoobsługowej. Dopiero ich połączenie w całość będzie stanowiło myjnię bezdotykową, samoobsługową, możliwą do wykorzystania zgodnie z przeznaczeniem. Występujący pomiędzy poszczególnymi elementami myjni związek funkcjonalny i techniczny jest decydujący dla zdefiniowania myjni jako budowli podlegającej opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Łatwość demontażu obiektu myjni i przeniesienia go w inne miejsce, czy też odłączenia urządzeń technicznych przeznaczonych do mycia samochodów nie świadczy o braku związku technicznego i funkcjonalnego. A wręcz odwrotnie, brak jednego z tych elementów będzie powodował, że myjnia straci swoje przeznaczenie, tj. nie będzie mogła pełnić funkcji samoobsługowej myjni bezdotykowej.

Wskazana przez Spółkę okoliczność rozliczenia nakładów poniesionych na myjnię na dwie odrębne pozycje środków trwałych również nie jest argumentem przemawiającym za uznaniem, że wyposażenie techniczno-technologiczne nie mieści się w definicji budowli ani urządzenia budowlanego, w związku z czym nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Przede wszystkim należy zauważyć, że u.o.p.l. w definicji odnosi się do Pr. bud., zatem klasyfikacja środków trwałych nie może stanowić podstawy do stwierdzenia, czy dany obiekt jest budynkiem czy budowlą w rozumieniu u.o.p.l. Na marginesie należy również wskazać na wydawane interpretacje Ministra Finansów w zakresie ustalenia prawidłowej stawki amortyzacyjnej dla myjni samochodowej (np. z dnia 08.08.2011 sygn. akt IPTB3/423-52/11-2/MF, z dnia 22.04.2014 r. sygn. akt ILPB4/423-57/14-5/MC, z dnia 4.12.2014 r. sygn. akt IBPBI/1/415-974/14/SK), w których wskazano, że obiekt myjni samochodowej (tj. płyta myjni, przyłącza wodociągowe elektroenergetyczne, instalacje techniczne, wiaty myjni wraz z wyposażeniem) jako całość funkcjonalną należy zakwalifikować jako jeden środek trwały i od takiego środka dokonywać odpisów amortyzacyjnych.

Jeszcze raz należy zwrócić uwagę na definicję obiektu budowlanego w Pr. bud. (do którego odsyła u.o.p.l.), w którym wskazano, że jest nim m.in. budowla wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu, zgodnie z jego przeznaczeniem. Z tej definicji jasno wynika, że budowlę należy postrzegać jako obiekt kompletny, wybudowany w celu realizacji określonego celu. Brak jest podstaw prawnych do tego, aby na potrzeby opodatkowania podatkiem od nieruchomości dzielić

PREZYDENT MIASTA LUBLIN

obiekt budowlany na części budowlane i niebudowlane. Zatem stanowisko Spółki uznaje się za nieprawidłowe.

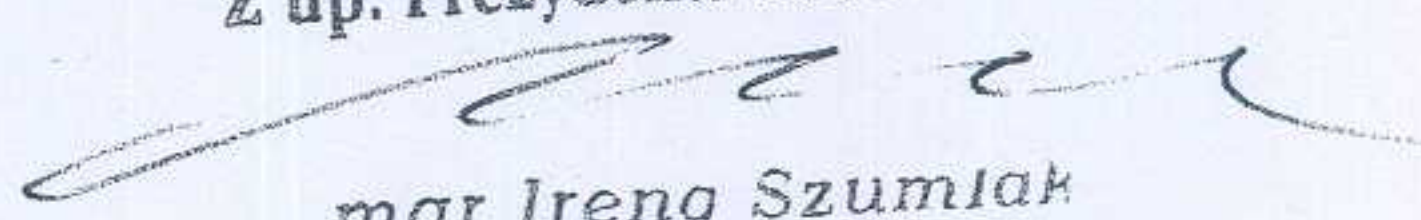
Jednocześnie podkreślić należy, że podane na wstępie definicje budowli, zawarte w u.o.p.l. i Pr. bud., nie wskazują na element trwałego związku z gruntem, tak jak ma to miejsce w przypadku budynku. Dla celów opodatkowania podatkiem od nieruchomości istotne znaczenie ma ustalenie, czy dany obiekt budowlany spełnia definicję budynku czy budowli, gdyż każdy z tych przedmiotów opodatkowania posiada inną podstawę opodatkowania. Poczynione przez Spółkę, w końcowej części wniosku, rozważania odnośnie tego, który z obiektów budowlanych jest trwale związany z gruntem i stanowi część składową gruntu nie mają znaczenia dla określenia, czy obiekt myjni bezdotykowej samoobsługowej jako całość podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, czy też opodatkowaniu podlega jedynie część budowlana myjni, bez wyposażenia techniczno-technologicznego. Rozważania te związane są z określeniem podatnika podatku od nieruchomości, natomiast postawione przez Spółkę pytanie nie dotyczyło tej problematyki.

POUCZENIE

Spółce przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie, ul. M.C. Skłodowskiej 40, 20 - 029 Lublin po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł dowiedzieć się o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. z 2012 r., poz. 270 – j.t. z późn. zm.).

Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach – art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy). Zgodnie z art. 54 § 1 ww. ustawy Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi, tj. Prezydenta Miasta Lublin (skargę należy przesałać na adres: Wydział Podatków Urzędu Miasta Lublin, 20 - 071 Lublin, ul. Wieniawska 14).

Z up. Prezydenta Miasta Lublin

mgr Irena Szumiak
Skarbnik Miasta